

HÍRADÓ

KÖNYVTÁRI

XL. ÉVF. IV. SZÁM 1996. ÁPRILIS

A Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár
dolgozóinak tájékoztatója

KÖLTSÉGVETÉS '96: REMÉNYEK ÉS REALITÁSOK

1996. első negyedéve is - mint 8-10 éve általában - a gazdálkodás jegyében telt el. Az idén viszonylag korán (legalábbis a '92-'95-ös időszakhoz viszonyítva) „összeállt” a FSZEK költségvetése, amelynek meghatározó tételeit - a bevételi oldalon a fővárosi önkormányzat támogatási eldóirányzatát, illetve azt, hogy mennyit fordíthatunk ebből fejlesztésre, és mekkora hányadát viszi el a „talpon maradás” kényszere - a márciusi összevető értekezleten ismertette Deák Sándor gazdasági igazgató.

Az értekezletet nagy várakozás előzte meg. Nemcsak azért, mert az elmúlt évek költségvetési gyakorlata - ha nem is túl gyorsan, és nem is egyenlő mértékben - a szakmai tudás mellett a gazdálkodási ismeretek megszerzését is megkövetelte, hanem azért is, mert a fővárosi önkormányzat „könyvtárbarát” kultúrpolitikája a támogatások emelését prognosztizálta 1996. évi tervezett eldóirányzatában.

Remények és realitások jegyében zajlott tehát az a párbeszéd, amelyre a Híradó szerkesztősége kérte fel Deák Sándor gazdasági igazgató urat azzal a céllal, hogy értékelje az 1996. évi költségvetés kilátásait.

A kérdésköröket a költségvetés aktualitásaihoz kapcsolódva, ill. a könyvtár dolgozóinak felvetései alapján a Híradó főszerkesztője állította össze.

P.Á.: - 1996 februárjában a fővárosi önkormányzat döntése után 25 millió Ft többlettámogatást kaptunk dokumentumbeszerzésre - a fővárosi önkormányzat szerint ez 50%-os növekedést jelent. A növekedés mértékét a régiók költségvetésének elkészültekor nem éreztük; továbbra is rendkívüli mértékben alacsonyak a beszerzési keretszámok. Ez a véleménye a szakszervezeti titkárnak is. Meglátása szerint az eldóirányzott 25 milliót dokumentumbeszerzésre kell fordítani, s ennek reális lehetősége van. Ilyen értelemben úgy tűnhet föl, mintha az Intézeti Tanács rosszul sáfárkodna a beszerzési kerettel, különösen Maruszki József számadatai tükrében, miszerint mintegy 90-100

millió Ft tartalék rejlik a költségvetésben. Mi a véleménye erről a gazdasági igazgató úrnak?

D.S.: - 1995-ben 510 116 eFt támogatást használtunk fel. Ebből fedeztük a Szörény utcai szolgáltatóház költségeit - 60 millió Ft-ot -, valamint ebből vásároltuk, 2,5 millió forint értékben, a KESZ szállításokat biztosító gépkocsikat. Ezek után maradt a működés finanszírozására megközelítőleg 450 millió Ft. Ezzel szemben 1996-ban 535 millió Ft a támogatás. Ebben ugyanúgy benne van a Szörény utcai beruházás költsége, plusz még az a munkaadói járulék, amit kötelezően az államnak be kell fizetnünk. 1996-ban tehát tényszerűen mintegy 31

millió Ft-tal kaptunk több támogatást mindenre, minden működési költségre, az energiától horribile dictu a bérig és természetesen dokumentumbeszerzésre.

Úgy értesültem, hogy egyes vélemények szerint a könyvtár „magasabb” vezetése „csőbe húzta” a kerületi igazgatókat a rendelkezésre álló pénz volumenét illetően. Nos, a lapokat kiterítettük, mindenki szabadon betekinthez a költségvetésbe. A belső arányokon természetesen még lehet vitatkozni, de a rendelkezésre álló pénz mennyiségén, és azon a tényen, hogy senki a „magasabb” vezetők közül nem gyakorolt nyomást a kerületi igazgatókra költségvetés ügyben, azon nem. Egy csomó olyan működési költséget is kénytelenek voltak a régióigazgatók finanszírozni, a költségvetésbe beállítani, amely csak a - az önkormányzat szándéka szerint dokumentumbeszerzésre adott - növekménynek a terhére mehetett, csakúgy, mint intézményi szinten az energia árának növekedése, a bérleti díjak és a szemét díj, tehát olyan evidenciák, amik nélkül létezni sem tudunk. Éppen ezért szükségesnek tartottuk, hogy valamekkora tartalékot képezzünk. Nem osztottunk fel kb. 20 millió Ft-ot érő bérmeztakarítást, amely a tavalyi szolgáltatás-csökkentés után képződött, azzal a szándékkal, hogy nagy valószínűséggel dokumentumbeszerzésre fordítjuk majd, ill. - ha szükséges - a most már 400 millió fölül bér- és TB előirányzatunkat egészítjük ki. Ezek után nem tudom, hogy milyen 100 millióról beszél a titkár úr?

P.Á.: - Maruszki József is számokra hivatkozik, véleménye szerint az ez évi költségvetésben nemcsak egy nagyobb dokumentumbeszerzési hányad, de egy 10-12%-os helyi bérfejlesztés lehetősége is benne van. Azért szeretném, ha a gazdasági igazgató úr véleményezné ezeket a felvetéseket, mert a szakszervezet már az elmúlt évben is 15%-ot jóval meghaladó, belső erőből finanszírozható béremelést sürgetett; a bér az egyik legfontosabb kérdés, nem mindegy, hogy a dolgozók érdekeit képviselő szakszervezet megalapozott, vagy csupán félreértelmezésből származó információkat terjeszt ez ügyben.

D.S.: Maruszki József nem a számokban vagy a számolásban téved, csupán nem a megfelelő adatokat hasonlítja össze. Tudni kell, hogy ha megkapunk valamilyen beruházási támogatást, az semmi másra nem költethető, mint beruházásra, ill. olyan munkára, amire kértük (pl. a Pataky felújítása). Szó sincs arról, hogy az intézmény ebből a pénzből bármi mást finanszírozni tudna. Én a közalkalmazotti bért is ilyennek látom, azt is névre szólóan oda kell majd adnunk. Ebből következően lesznek olyan munkatársak, akiknek egy fillér béremelést

nem tudunk majd adni - részükre valahonnan elő kéne teremteni legalább egy kisebb összeget, de ennek jelenleg szinte semmi fedezete nincs.

Pont azokra a fájdalmas pontokra nem jut egy fillér sem, amelyekről eddig beszélünk. Leszámítva természetesen a már említett tartalékokat.

P.Á.: - A fővárosi önkormányzat költségvetése kb. 1 millióval több saját, azaz könyvtári bevételt irányzott elő. Ez nyilván nagyon kevés ahhoz, hogy a kiadásoknál számolni lehessen vele. A szakszervezeti titkár szerint - az elmúlt évek gyakorlatára hivatkozva - ez a bevétel azonban mintegy 10%-kal túlteljesül a FSZEK-ben, azaz számottevő tényszerű lesz.

D.S.: - Igen, 1 millióval emelkedett az ideai előirányzat, de még ezt sem „jegyezték le” a régiók, ill. a központ, még ennek a teljesítését sem vállalták. Bevételi többletként nem szabad vele számolni.

P.Á.: - Tavaly decemberben, az összevető értekezleten az hangzott el, hogy az 1996-os év költségvetési kondíciói csak úgy tarthatók, ha mintegy 3000 m² könyvtári területtel megváltunk. Maruszki József véleménye szerint könyvtári egységek bezárásával/befagyasztásával juthat a költségvetés olyan „többlet”-re, amelyből megoldható a bér, valamint a dokumentumellátás kérdése.

D.S.: - Valóban ez hangzott el. A 3000 m² a hálózat összes alapterületének a 10%-át jelenti. Abból indultam ki, hogy a dologi költségvetésünk - dokumentumbeszerzéssel együtt - kb. 250 millió körül mozog, így a 10% ebben az esetben (tehát ha négyzetmétert csökkentünk) 25 millió Ft-t jelent megtakarításként. Így a bért meg tudjuk emelni a 3000 m² leadásának függvényében mintegy 15%-kal, és a dologiakat megtámogathatjuk 10%-kal. Idén 31 millióval megemelték költségvetésünket, ami kb. egy ilyen 10%-os hányad. Ez a minimum ahhoz, hogy talpon maradjunk. A közalkalmazotti törvényből következően kb. 20%-ot fogunk béremelésre kapni, de ennek a felosztását nem a körülmények, hanem a törvény előírásai határozzák meg. A dologi rész bizonyos mértékig megnyugtatóbb, hiszen van annyi beépített tartalék ebben a költségvetésben, hogy csak komoly megvárakoztatás esetén kényszerülünk - változtatlan szerkezet esetén - területcsökkentésre.

P.Á.: - A szakszervezet véleménye szerint az ideai költségvetés jobb az előző évinél, így magában hordoz 10-12%-os helyi bérfejlesztést, a már „kiharcolt”, államilag garantált 15%-on túl. Számításait olyannyira reálisnak tartják, hogy ilyen tartalmú béralkura készítik fel a tagságot, ill. a

hamarosan újraválasztandó SZB-t. Ezek szerint -ha jól értettem - a helyi 10-12%-os bérfejlesztésnek semmi reális alapja nincs?

D.S.: - Nincs. A költségvetési tételek elemzése után nyilvánvaló, hogy csupán néhány millió forintos összeg az, ami bérfejlesztésre fordítható. Ha a most meglévő megtakarításaink teljes összegét bérfejlesztésre fordítanánk, az sem érné el a 10%-ot, ám a dokumentumbeszerzésre, ill. az infláció ellensúlyozására elkülönített tartalék mind a bérbé menne, és akkor egészen biztos, hogy már a nyár közepén gondolkodnunk kellene arról, hogy hol hajtjuk végre a következő szolgáltatáscsökkentést. Egy ilyen nagyságrendű béremelést dologi megtakarításokból nem lehet fedezni! Éppen ellenkezőleg, elsősorban bérből lehet megtakarítani, így ez egyértelműen létszámleépítéssel és ebből következően szolgáltatáscsökkentéssel képzelhető el. Ha tehát mi egy külön, kétszámjegyű bérfejlesztést akarunk megvalósítani, az saját erőből nem fedezhető. Ténylegesen csak mintegy 3-4%-os bérfejlesztésre van erőnk... és még ezt is csak reméljük.

P.Á.: - Más kérdéskört érintve, de kapcsolódva a könyvtár egyre romló munkakörülményeiről elmondottakhoz, úgy tűnik - s nem csak a szakszervezetek figyelemfelkeltése után -, hogy fokozatosan lépünk vissza az amúgy is nagyon gyér szociális juttatásokban.

D.S.: - Fájdalmas, de tudomásul kell vennünk, hogy a könyvtár egymagában nem képes megoldani azokat az országos gondokat, problémákat, amelyek a kiskeresetűeknél, a nyugdíjasoknál, vagy a fiatal munkavállalóknál jelentkeznek. Ez abból is látszik, hogy az elmúlt négy évben lényegében nem növekedett a szakszervezetnek juttatott szociális keret. Látni kell, hogy az utóbbi évek iszonyú lecsúszását érdemi módon nem képes kompenzálni ez az intézmény, amely maga is megélte ezt a lecsúszást, a dolgozóival együtt. Nem lehet emelni az étkezési hozzájárulást vagy a segélyek összegét, nem tudunk hitelt adni a dolgozóknak, mert nincs miből. Ugyan adhatnánk, de akkor még jobban sérülnének a költségvetés azon sorai, amelyeket folyamatosan bírál a szakszervezet.

P.Á.: - A rossz munkakörülmények és az alacsony bérek mellett a dolgozók egyre nehezebben viselik a megnövekedett adminisztrációt, ill. az ezzel járó bürokratikus ügyintézés. Tervezi-e a gazdasági igazgató egy új gazdasági ügyrend kidolgozását, amely megkönnyítené a napi munkát és gátját vetné az egyre inkább kialakuló párhuzamos munkavégzésnek?

D.S.: - Tervezem egy új gazdálkodási szabályzat

kiadását, még ebben az évben. Szerintem nincsenek jelentős párhuzamos munkák, és sajnos ezzel az új gazdálkodási ügyrenddel lényegesen nem fog csökkenni az az adminisztratív teher, amely az intézmény egészére hárul.

P.Á.: - Kiss Jenő főigazgató úr úgy nyilatkozott a Híradó hasábjain, hogy általában elégedett a megbízott kerületi igazgatók munkájával. Ez nyilván irányítási kérdés. De vajon gazdálkodási oldalról volt-e eredménye a regionalizálásnak?

D.S.: - Egy nehéz gazdasági évben, rossz kondíciók közepette, kielégítően tudták megoldani új feladataikat a régióigazgatók...

P.Á.: - ... de mi volt, ha volt a „haszna” a régióknak?

D.S.: - Kevesen tudják, de én esküdtem ellensége voltam a főkönyvtárak önálló gazdálkodásának. Tudom, hogy nem lehet életképes gazdálkodó egység egyetlen főkönyvtár, reménytelen, hogy megálljon a lábán 22 egység. Nincs olyan gazdasági erejük, amely el tudja viselni az időnként jelentkező veszteségeket. Erre volt is példa, hiszen minuszba szaladt nem egy főkönyvtár, akár bér tekintetében, akár dologi szinten. A régiókban ilyen léptékű problémák nem voltak, még az első „kísérleti” évben sem.

Azt hiszem, hogy ez nagyon nagy eredmény. Mert a régió olyan súlyt képvisel, olyan volumenű költségvetést és létszámot, amivel azért már lehet gazdálkodni. Természetesen ebben része van a szubjektumnak is, de ehhez objektív körülmények kellene, és ezek már adóttak.

A hosszúra nyúlt beszélgetésnek természetesen csak szűk keresztmetszetét tudja közvetíteni egy írásos riport; az interjú készítésekor Maruszki József, mint SZB titkár, és Kiss Jenő főigazgató úr is jelen volt, így nézeteikkel, véleményükkel kapcsolódhattak a felvetett kérdéskörökhöz.

A hanganyag értékelése és formába öntése nehéz feladat volt, és csak többszöri lejátszás után derült ki, hogy a riportot lezáró szokásos köszönetmondás elmaradt.

Üdvariatlanságáért itt kér elnézést, és mond köszönetet is egyben a szerkesztő-kérdező:

Pobori Ágnes

A KÖNYVTÁRI GÖRBETÜKÖR pályázon a FSZEK különdíját kapta Kiss Dániel. Egyik pályaművének a „rólunk írták...” alcímet is adhatnánk, hiszen egy, a pályája szempontjából meghatározó jelentőségű, FSZEK-ben történt eseményről szól.

A visszaadott, (nem adott) hét forint esete avagy miért határoztam úgy, hogy mindvégig könyvtáros leszek

1983-ban történt, érettségim évében, a legeslegelső munkahelyemen. A XIII. kerületi Szabó Ervin Könyvtár földszintjén ültem a legeslegelső napkora délutánján. Alig egy-két ember lézengett az előtérben. A pult mögött vártam az olvasókat kissé izgatottan. Amikor belépett valaki az ajtón, nem tudhattam, munkatársam-e vagy olvasó, netán beiratkozni szándékozó könyvtárhasználó.

Délután fél három lehetett, amikor egy idősebb néni lépett be a kapun. Ránézésre tudtam, hogy nem lehet a munkatársam. Vékony, itt-ott szakadt, rojtos kabátban, ütött-kopott bőrtáskával a kezében közeledett felém. Bizonytalanul lépdelt s nézett körül, vajon mit is kell csinálni. Jómagam is bizonytalanul próbáltam inteni neki, jöjjön bátran hozzám. Kézmozdulatomra határozottabb léptekkel indult felém.

- Jó napot kívánok - köszöntem.

Valamit motyogott, nem értettem pontosan mit, talán ő is köszönt.

Kis várakozás után újból megszólaltam.

- Kit tetszik keresni?

Ekkor jobban megnéztem őt. Arcát keresztül-kasul barázdálták ráncok, apró, piciny szemé alig látszott. Fogai hiányoztak; amikor kinyitotta a száját, pillanatra azt lehetett hinni, boszorkány. Áradt belőle a penészszag, valósággal facsarta az orromat.

- Kit tetszik keresni? - ismételtem meg a kérdést, most már hangosabban.

- Be lehet iratkozni ide? - kérdezte a néni alig hallhatóan.

Bizony, nem nagyon akartam elhinni, hogy ez a toprongyos néni könyvtárhasználó szeretne lenni. Talán még olvasni sem tud.

Elkértem a személyi igazolványát, amely oly gyűrődött volt, hogy alig tudtam kisimítani a lapokat. Magamtól távolabb kellett tartanom, mert a kis lapok közül is valósággal áradt a penészszag. Persze, olvashatatlan volt. Percekbe telt, míg ki tudtam betűzni a nevét és lakcímét. Kiállítottam az olvasókártyát, s kértem tőle három forint beiratkozási díjat.

Lassú mozdulatokkal nyúlt ismét ütött-kopott táskájába. Amikor kinyitotta, újból penészbűz csapta meg orromat. „Honnan jöhetett ez a néni?... Pont ő akar olvasni?...Ja, persze, mosás helyett lesz ideje olvasni...” Arra ocsúdtam fel, hogy egy felismerhetetlenségig gyűrődött, zöldes színű papírgalacsint tett elém az asztalra. Kisimítva láttam, hogy papír tízforintos. Visszaadtam a hét forintot.

Meg akartam neki mutatni, (még mindig kételekdve abban, hogy tényleg olvasni szeretne) hogy merre találja az olvasótermet.

- Nem, nem, majd legközelebb jövök... most mennem kell - csoszogott a bejárat felé a néni. „Na, ugye igazam volt, nem is akar olvasni... akkor meg mi a csudának iratkozott be? - gondoltam magamban.

Odajött hozzám a csoportvezető.

- Ki volt ez a néni?... Csak nem iratkozott be?

- Azt én is szeretném tudni, ki volt ő. Most iratkozott be s azt mondta, majd legközelebb jön.

- Na, azt szeretném látni! - mondta a csoportvezető s visszament az olvasóterembe.

Ami körülbelül egy óra múlva történt, az számomra nemcsak hihetetlen volt, hanem igen kínos is. Ne feledjük, legelső munkahelyemen, a legelső munkanapon történt.

Uzsonnáztam a konyhában. Épp a toprongyos, furcsa néni-re gondoltam, vajon tényleg visszajön-e, amikor hirtelen nyílt az ajtó s a csoportvezető lépett be, meglehetősen zajosan. Dúltak-fúltak látszott. Olyan izgatott volt, hogy alig jutott szóhoz.

- Dániel! ... Baj van!
- Úristen, mi az?... Mi történt? - a falatok csaknem megakadtak a torkomon.
- Az a furcsa néni... emlékszik rá, ugye?... tudja mire gondolok?..
- Igen, tudom, aki most iratkozott be - szakítottam félbe a csoportvezetőt.
- Ó...ő... itt van most...
- No, csak nem olvasni akar?
- Nem, nem... annál sokkal rosszabb... itt veszekszik velem, hogy maga becsapta őt...
- Hogy én becsaptam őt?!... ugyan már!
- Engedje meg, hogy végigmondjam!... Maga nem adott vissza neki hét forintot... maga csak a tízforintost tette el, s állítja, nem kapta vissza a hét forintot...
- Már ne haragudjon, hogy közbevágozok, de maga ezt elhiszi?
- Nincs időnk most erről beszélni... kérem, jöjjön ki s tisztázzák e...
- A félreértést - egészítettem ki gyorsan -, mert én igenis odaadtam neki a visszajáró pénzt!
Együtt rohantunk ki az előtérbe, ahol időközben kisebb csődület támadt. Megpróbáltam befurakodni az embergyűrű közepébe. Odaérve döbbenet láttam, hogy a toprongyos néni a könyvtár igazgatójával vitatkozik.

- Dániel - lépett hozzám az igazgató -, ő azt állítja, hogy maga nem adott vissza hét forintot?
Remegő kezemet a mellkasomra helyeztem.
- Isten bizony, visszaadtam a tízforintból. Soha nem csaltam... különben is hét forint...
- Lehet, hogy magának nem pénz, de nekem igenis az! - vágott a szavamba a furcsa külsejű nő.
Ekkor láttam, hogy az emberek hátrébb lépnek. Nyilván a kellemetlen penészszag érintette meg orrukát. Az igazgató és én hőiesen viseltük az orrfacsaró bűzt.

Perceken át vitatkoztunk. Néha a főnököm is közbeszólt s a legnagyobb meglepetésemre, mintha a szokatlan jövevénynek hitt volna jobban, mint nekem. Szavaiból legalábbis ezt éreztem ki. Rettenetesen kínos helyzetbe kerültem. Első munkanapon az első munkahelyemen. Vitakozás közben, persze, odasereglett az összes munkatársam.

- Én... én határozottan emlékszem, hogy igenis visszaadtam a hét forintot... - ismételt meg legalább ötször, egyre zavartabban.

Éreztem, hogy előtti az arcomat a szégyenpír. „Mit gondolhatnak a kollégáim rólam?... Csaló vagyok?... Hazug?... Megbízhatatlan?... Tolvaj?” - gondolataim ekörül forogtak, miközben lopva fürkésztem az arcokat. Néztem a munkatársaim tekintetét, de semmit sem tudtam kiolvasni belőlük. Már csak azért sem, mert a toprongyos vendégünk egyre hangosabb kiabálása elvonta a figyelmemet. Tudtam, a becsületelem forog kockán. Végül, lesz ami lesz, megfogtam a néni kabátujját, s megpróbáltam a pult felé terelni őt.

- Nekem nincs kedvem vitatkozni magával... Nézze, én akkor visszaadtam magának a hét forintot...
- Nem adta vissza! - jelentette ki ellentmondást nem tűrő hangon az orrfacsaró bűzt árasztó néni.
- Úgy döntöttem, hogy még egyszer, hangsúlyozom még egyszer visszaadom a hét forintot... Nem kívánom, hogy a munkatársaim előtt lejárasson engem... lehet, hogy ez már sikerült magának.

Meglepetésemre a néni nem szólt semmit, amikor kifizettem a pénzt. Csak mormogott valamit az orra alá, aztán kicsoszogott az épületből.

Amikor szégyenkezve visszamentem a szobába, nem mertem senkihez sem szólni. Szemlesítve mentem végig az íróasztalok között az ablak melletti helyemhez. Még le se ültem, amikor hirtelen egy emberként odajött mindenki, s körülvettek engem, csaknem elvéve a levegőt tőlem. Az igazgatót nem láttam sehol. „Na, most közlik velem, hogy el vagyok bocsátva... Vagy azt, hogy ejnye-bejnye, miért nem fizettem vissza azt a fránya hét forintot.” - gondoltam magamban.

Kis csend után a csoportvezető szólalt meg.

- Dániel, ne izguljon. Mindannyian tudjuk, hogy visszaadta a hét forintot. Egy pillanatig sem kételkedtünk abban, senki itt a kollégák közül, hogy maga visszatartotta a pénzt.

Pontosan már nem emlékszem, mit is feleltem erre, csak arra, hogy nagyon meghatott a dolog. Csaknem könnybe lábadt a szemem.

Nem tudtam addig eldönteni, mi is legyen belőlem. Úton hazafelé ezért határoztam úgy, hogy könyvtáros leszek, hiszen már az első munkanapon meggyőződtem arról, a könyvtárosok jó és kedves emberek.

Műhelymunka...

A szerkesztőség tervbe vette, hogy bemutassa az intézetben működő önszerveződő szakmai műhelyek, csoportok munkáját. Elsőként a Családi Könyvtárosok Szakmai Műhelye mutatkozik be.

Műhelyünk 1991. őszén a Királyi Pál utcai könyvtár megnyitóján alakult. Amikor a családi könyvtárak felfutóban voltak, sokat találkoztunk egymással, mi voltunk az „új iránt lelkesedő” könyvtárosok. Különböző színtereken, továbbképzéseken, megnyitókön, egymás szakmai napjain, vagy csak magánlátogatásokon cseréltük ki tapasztalatainkat, észrevételeinket. Ezután következtek a hétköznapi és elcsendesedett körülöttünk minden. Hiányoztak a pezsgő együttlétek. Ez a hiány hozta létre műhelyünket.

A leterheltségünk egyre nőtt, mégis úgy éreztük, hogy egy hónapban egy alkalommal jó összejönni, hogy szakmai kérdések megbeszélése kapcsán újra együtt legyünk. Megalakulásunk óta minden hónap második szerdáján találkozunk. Összejöveteleink helyszíne változó. Az első időben mindig más és más helyen - könyvtárban - találkoztunk. Ez alkalmat adott a csoportnak arra, hogy megismerjük a hálózat ilyen típusú könyvtárait, a vendéglátónak pedig, hogy bemutakozzon, bemutassa a könyvtárában folyó tevékenységet. Ahogy tovább nőtt a leterheltségünk, egyre kevesebb lett a szabadidőnk - a kollégáknak rohanni kellett nyitni - megváltoztattuk találkozásaink helyszínét. Most már csak akkor megyünk könyvtárlátogatásra ha valami fontos esemény adódik. Ilyen lesz pl. a Mester utcai könyvtár - átalakítás utáni - meglátogatása. Ide mindig jó emlékekkel térünk vissza, hiszen műhelyünk első témájának megbeszélését itt tartottuk, és azóta is többször voltunk e kis könyvtár vendégei.

Összejöveteleink új helyszíne a központ Madaras Olvasóterme, ahol kerekasztal mellett beszéljük meg aktuális témáinkat. Műhelyünk minden év elején munkatervet készít, amit közösen alakítunk ki. A terv figyelembe veszi a kollégákat foglalkoztató problémákat. Az elmúlt évek során több emlékezetes összejövetelünk volt. Ilyen volt pl. „Leltározás a családi könyvtárakban” című, amit kétszer is munkatervbe vettünk, vagy a „Karácsony várás” Gyökössi professzorral. 1994-ben jubilált a „családi” modell, az év novemberében „Hogyan tovább családi könyvtár” címmel tartottunk megbeszélést a könyvtártípus jövőjéről. Mindannyian tudjuk, hogy ezek a könyvtárak már régen nem olyanok, mint ahogy az elején elképzeltük, de mi, akik ilyenekben dolgozunk, szeretjük és szeretik a hozzájuk betérő, illetve rendszeresen használó olvasók is.

Az 1995. év a szervezeti változás éve volt. Mi is kerestük azt, hogy könyvtártípusunk hogyan találja meg helyét az új szervezeti rendben. Egy év elmúltával remélem bizonyítottunk.

Az 1996. évi programunkat a mentálhigiéné jegyében állítottuk össze. Februárban beszélgettünk a devianciáról, vendégünk Kapuvári Zsuzsa volt, aki beszámolt a témába vágó bibliográfiai munkájáról. Márciusban értékeltük a mentálhigiénés foglalkozások jelentőségét és lehetőségeit könyvtárainkban. Vendégünk - volt kollégánknak - Czeglédiné G. Gabriella volt. Ezen kívül Mezei László szakavatott vezetésével a Reiki ösvényein barangoltunk. Áprilisban Dr. Erős László ismertette meg velünk a Mentálhigiénés Programiroda tevékenységét. Ez évben szó lesz még a drog veszélyeiről, az idősek és fiatalok veszélyeztetettségéről. Megismerkedünk a mentálhigiénés munkát profi módon végző szervezetekkel, alapítványokkal.

Ez évben is két szakmai tapasztalatcserét tervezünk. Műhelyünk tagjai az évek során számos vidéki, városi illetve megyei könyvtárat kerestek fel, ahol megismerkedtek a helyi lehetőségekkel; beszámoltunk a FSZEK-ben folyó munkáról. Vendéglátóinkat mindig viszontlátogatásra hívtuk. Tavaly ősszel vendégül láttuk a nagykanizsai Városi Könyvtár több munkatársát, akik számára tartalmas szakmai programot állítottunk össze.

Kérem a tisztelt kollégákat, ha ez a kis összefoglaló, vagy valamelyik programunk felkeltette érdeklődésüket, jöjjenek el következő találkozásunkra, ahová mindenkit szeretettel várunk.

Hucskóné Kovács Mária

SZAKSZERVEZETI BIZOTTSÁG VÁLASZTÁSA ELŐTT A KKDSZ

Szervezeti és személyi okok miatt szükséges májusban a helyi szakszervezeti bizottság újraválasztása. Az 1995. januárjában kialakított regionális szervezet szükségessé tette szakszervezetünk átformálását, és egy bizalmi testületi határozat alapján hat régió-főbizalmi választottunk, valamint a központ gazdasági és szakmai osztályán működik főbizalmi. E nyolc fő egyben az SZB tagja is, akik mellé a bizalmi testület titkárt (Maruszki József), gazdasági vezetőt (Kádár Lászlóné) és egy szervezőt (Bakonyiné Benyovszky Katalin) választott. Az így összeállt testület adja a 11 fős bizottságot.

Az elmúlt tizenöt hónapban érződött, hogy a közvetett választás miatt nagy távolság keletkezett a tagság és a testület között. Ezért szükséges egy közvetlen választás, ahol minden szakszervezeti tag leadhatja voksát az SZB-re.

Maruszki József titkár 1991 óta tölti be tisztségét, így a személycserét már az idő is indokolná, de közelgő nyugdíjba vonulása kényszerűvé teszi.

A fentiek miatt döntött úgy a Szakszervezeti Bizottság, hogy 1996. május közepén választásokat tart. A régióként történő titkos szavazáson a tagság egyrészt megválasztja saját főbizalmiját, aki egyben az SZB tagja is, valamint a három központi tisztségviselőt, külön szavazva a titkár személyére. A főbizalmiak ezekben a napokban gyűjtik össze a javaslatokat, majd elkészítik a szavazó lapokat. Május 13-18-adika között mindenütt közvetlen választást tartunk. Természetes, hogy a szavazólapon lévő személyi javaslatokon túl a tagság bárkit kihúzhat és más jelöltet írhat be.

Kérjük a szakszervezet tagságát, hogy lehetőleg mindenki, aktívan vegyen részt a májusi választásokon!

FSZEK KKDSZ Szakszervezeti Bizottsága

A SZAKSZERVEZETI VÁLASZTÁS TÉTJE

Az elmúlt két-három évben sikerült eljutnunk oda, hogy a szakszervezeti munka zömmel az érdekvédelem és a szolidaritás területeire polarizálódott. Az egyre romló bérhelyzet, az évenkénti mintegy 25-30%-os infláció és az intézmény nehéz költségvetési helyzete fokozottan élesíti az érdekvédelmi munkát, előtérbe helyezve a béralkut.

Az idei „furcsa év” (a kormány 15%-os garancia vállalása ugyan megnyugtató, de látni kell, hogy a minimálbérekre vállalt garancia éppen a kvalifikáltabb munkaerőket hozza hátrányos helyzetbe) kiélezi a helyi béralkut. Furcsának nevezem, mert az intézmény költségvetése rossz, de jobb a tavalyinál, a benne rejlő lehetőségek magukban hordoznak - legalább is számításaink szerint - mintegy 10-12%-os helyi bérfejlesztést. Ennek elérése egy kemény és éles alku eredménye lehet, amelyben a munkáltatói oldalt sikerül rádöbbenünk az egyre tarthatatlanabbá váló bérállapotokra. Furcsa az év azért is, mert a központi intézkedések hatására a kvalifikálatlanabb, alacsony bérű rétegek jobb helyzetbe kerülnek, ezért bármilyen nagyságrendű helyi bérfejlesztést (legalább is ez jelenleg a Szakszervezeti Bizottság álláspontja) elsősorban a középvezetőkre és a könyvtár dandárját kitevő középkorosztályra

kell koncentrálni, akiknek bére az 1992-es közalkalmazotti törvény életbe lépése óta egyre jobban nivellálódik, sőt abszolút összegben is csökken!!! A bérharc tartalma nem egyértelműen szimpatikus tagságunk előtt sem, ezért az alku során két oldalra kell érveket felsorakoztatni. Helyzetünk még akkor sem lesz könnyű, ha az intézmény vezetői belátják a bérfejlesztés kiemelt fontosságát. Mivel ez az alku előttünk áll - jó lenne, ha egy legitimitást élvező, újraválasztott bizottság szállhatna „ringbe”.

Nem kevésbé fontos feladat az érvényben lévő Kollektív Szerződés módosítása, és elfogadtatása. Szakszervezetünk három-négy területen tartja fontosnak a módosításokat.

Mivel az elmúlt időkben megfogalmazott dokumentumok (SZMSZ, Általános ügyrend) egyoldalúan kötelesség-centrikusak, szükséges, hogy a kollektív szerződés tetelesen és részleteiben sorolja fel a munkavállalók jogait. Érvényes ez a szakszervezeti jogosítványokra is!

Egyre feszítőbb gondná válik a munkavégzés korszerű feltételeinek biztosítása, illetve a vagyon- és állományvédelem biztosítása. Megítélésünk szerint e területeken méltánytalanul nagy jogi felelős-

ség nehezedik a munkavállalókra - amit csak egy új kollektív szerződés tud egyensúlyba hozni. Harmadikként említtem a tényt, hogy szakszervezetünk az elmúlt években együttműködő módon értette meg különböző juttatások és előnyök megszüntetését (pl. törzsgárda tagság megszűnése, munkaruha-járandóság elvonása stb.) mindezt annak érdekében, hogy az intézmény vezetése növelhesse a szociális támogatás keretét. Ezen tételek a feledésbe merültek, s nem hogy az inflációt nem követi a szociális keret emelkedése, de az éves összeg ma sem haladja meg az említett tételek

összegének 1992-es nagyságát! Ezért a szociális keret növelése szintén csak vehemens alku eredménye lehet.

E tények kényszerítik szervezetünket, hogy egy új választáson legitimitást nyert tisztségviselőkkel folytassa le az alkukat. Tisztán kell látni a tagságnak, hogy a szakszervezeti munka mozgástere leszűkült. Ha reális és racionális érvekkel nem lehet alkut kötni: nem marad más lehetőség, csak a radikalizálódás. A kényes egyensúly fenntartása, ill. a harcmodor megválasztása hárul egy újraválasztott, legitim és kvalifikált Szakszervezeti Bizottságra.

Maruszki József
SZB titkár

A KÖNYVTÁROSOK DÍCSÉRETE

Kedves kollegák - nagyon sajnálom, hogy felemásra sikeredett a „legjobb könyvtárosok” háziszavazásának eredményhirdetése.

Én nagyon örültem, hogy immár második alkalommal lehetett ezeket a különdíjakat megszerezni, s vélhetőleg örömet szerezni a szerencséseknek. Tavaly ugyan nem hívtunk meg Benneteket a sorsolásra, de a főigazgató úr által kisorsolt kolleganők (némi „cserét” követően) elutaztak Egyiptomba, nagyon jól érezték magukat, s ahogy az már lenni szokott a „hivatalos” média gyakorlatában: erről nem születtek cikkek. Állítólag senki nem kérte, hogy írjanak, Ők pedig maguktól nem akarták erőszakolni a dolgot.

Visszatérve a „Longines”-órákhoz - örülök, hogy sokan tudják, hogy svájci órákról van szó, az órák amúgy sem romlandók, a szavatosságuk az átadás napjától kezdődött (újra!), Dr. Szili Szabolcs ügyvezető igazgató úr az átadás előtt ismételtén átvizsgálta a több tízezer forintos értéket képviselő kis órákat, s az legalább boldogított, hogy nagyon örültek neki, mert Havas Kati már régóta hiányolt egy órát a kezéről, a másik kolleganőnek pedig azokban a napokban romlott el az órája. Épp azon szomorodott, hogy hogyan tud majd a „könyvtáros fizetésből” újat venni...

Azt a sérelmet, mely szerint ezen az ünnepségen nem a könyvtárosokat ünnepeltük, tökéletesen elfogadom, sajnálom, de szeretném, ha tudnátok, épp azért, mert itt meg kellett szerezni, szponzori támo-

gatással, a kisorsolandó ajándékot, tekintettel kell lenni a szponzor azon kérésére is, hogy legyen olyan „kerete” az eseménynek, mint pl. egy híres közéleti személyiség, aki sorsol, akire a sajtó is jobban odafigyel.

Szeretném, ha tudnátok, hogy többen, akik aznapra ígérték magukat a médiától, s nem jöttek, a következő héten pótolták, így pl. a Körzeti TV, a sajtó... Az is nagyon sajnálatos, hogy hideg volt, bár amikor az előzetes megbeszélés folyt erről, úgy tűnt, hogy meleg az legalább lesz. Tanulni mindig kell és lehet a saját hibáinkból, ezt ígérhetem, továbbá azt kérem, hogy higgyétek el - természetesen a „tyúknál a tojás a lényeg, de kotkodácsolni is kell”...

Szeretnék ezúton is gratulálni minden olyan kollegának, aki elnyerte a többiek megbecsülését, beválasztott a legjobbak közé, külön öröm, hogy számos arc köszönt vissza, mert már tavaly is sokan voltak ott közülük az akkori listán. Remélem: az idén is sikerül majd valahonnan díjat szerezni és megtartható lesz egy újabb szavazás is.

Bagdi Marianna
PR-szakreferens

EZ TÖRTÉNT

Április 3-án a fiatal könyvtárosok az intézmény és az MKE vezetőségi tagjait látták vendégül. Beszélgettek az Egyesület munkájáról és tevékenységéről, a fiatal könyvtárosok részvételi lehetőségeiről az intézmény és az Egyesület munkájában.

Április 10. a családi könyvtárosok meghívott előadója dr. Erős László pszichológus volt, aki beszámolt a Mentál Higiénés Programiroda munkájáról és terveiről. A jelenlévők beszélgettek az iroda és a műhely (könyvtár) együttműködési lehetőségeiről.

Április 12. a Szent László Gimnázium művészeti tagozatának kiállítása nyílt meg a Kőbányai könyvtárban.

Április 17. az MKE Olvasószolgálati Szekciójának tagjai a központi könyvtár adatbázisait tekintették meg, tapasztalataikról kérdezték a tájékoztató könyvtárosokat.

Április 18. 9 óra Honfoglalás kori játszóház című előadássorozatát ismertette Kühl Zsuzsa a Krisztina krt-i gyermekkönyvtárban.

Április 22. lezárult két gyermek pályázatunk is: „Hazádnak rendületlenül légy híve...” és „Emlékezzünk régiekről”. A hónap végéig kellett a pályamunkákat eljuttatni a Kelenföldi könyvtárba, dr. Friedrich Lajosnénak. Reméljük mindenki ráírta a beküldő könyvtár címét, hogy az eredményhirdetés után a munkákat vissza tudjuk küldeni.

Április 24. az MKE Közkönyvtári Szekciójának összejövetelére került sor a központi könyvtárban, ahol a Könyvtári Görbetükör című pályázat eredményhirdetése is megtörtént.

Április 24-én az MKE Közkönyvtári Egylete tartott egész napos rendezvényt az Olvasóteremben. Délelőtt a könyvtári törvény előkészületeiről cseréltek eszmét Papp István vezetésével, 13 órai kezdettel pedig a Könyvtári Görbetükör pályázat ünnepélyes eredményhirdetésére került sor. A pályázat pénzdíjait a meghirdető Közkönyvtári Egylet adta át, további értékes különdíjakat ajánlottak fel az MKE többi szekciói, kulturális és közművelődési intézmények, egyesületek, társaságok. Havas Judit tolmácsolásában ízelítőt is kapott a közönség a legjobb pályamunkákból.

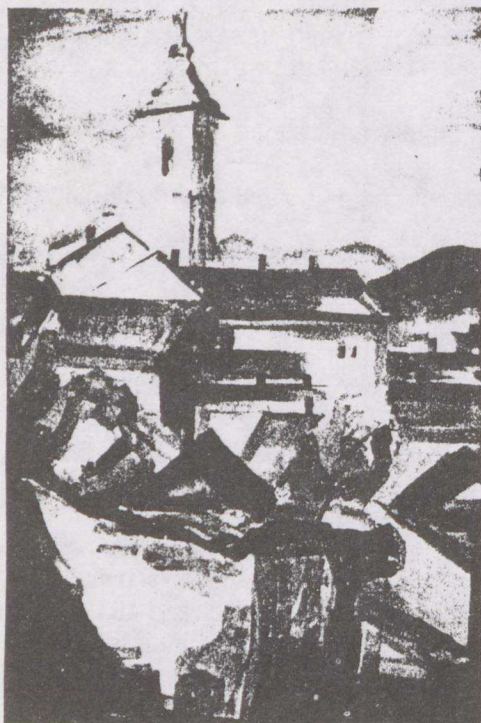
Telefonszám változás:

A Gazdagréti könyvtár új száma: 246-5900

Április 11-én Költészet Napi szavaló versenyt rendezett a Királyi Pál utcai könyvtár. (1.kép)
A fődíjat Kovács Dániel 8. osztályos tanulóknak ítélte oda a zsűri Szabó Lőrinc: A bolond igazsága című versének előadásáért(2.kép)

A márciusi Híradó jelezte, hogy a központi könyvtár lépcsőházában megnyílt Molnár Irén festőművész kiállítása. A kiállításhoz kapcsolódó katalógus méltató szavaival „búcsúztatjuk” a festőművész képeit, amelyek május közepéig gyönyörködtetik a kollégákat és az olvasókat, látogatókat egyaránt.

*Korunk irama nem kedvez sem embernek sem virágnak,
Kegyetlen szelei válogatatlan vak tömeggé sodornak össze mindenkit.*

*

*Látni kell, hogy mindezt észrevegyük,
Megláttatni kell, hogy minden élet egyedi út lehetőségét rejt.
Tanítani kell, hogy mindezt mások is felismerhessék,
Megmutatni, hogy a virágok, házak, emberek, a színes világ szépsége
ott van körülöttünk,
Festeni kell, hogy a szín -ez a Nap teremtette, lelkeken átszűrt csoda-
megtegye jótét magát minden néző gyönyörűségére.*

*

*Molnár Irén lát, láttat, fest, tanít és örömet ad ecsete hegyén serkent
világával.
Mindent tud.*

*Szentirmai László
képzőművész*

Igen tisztelt volt Kolleginák, Kollégák!

Most, amikor az élet minden területén a megmaradásért küzdünk, szeretnénk felkínálni egy olyan lehetőséget, amellyel komoly megtakarítást érhetnek el a könyvbeszerzés terén.

A Harang Könyvesház vezetőjeként sokat tehetek annak érdekében, hogy keresett, kívánt könyvek kedvezményesen eljussanak minden könyvtárba.

Megtalálható nálunk régi és az új kiadású könyv egyaránt. Kedvezményeink 30-90%-ig terjednek. Szeretnénk, ha ez a könyvesház a könyvtárosok könyvesháza lenne! Hozzánk bármikor, bármilyen kéréssel bizalommal fordulhattok. Kéréseiteket, igényeiteket, nagy szakmai gyakorlattal, a szakma iránti elkötelezettséggel rendelkező könyvtárosként igyekszem teljesíteni. Szeretettel várunk benneteket!

Deák Mária
Harang Könyvkereskedés
1133 Budapest
Váci út 90
Telefon: 120-0011
Nyitvatartás: H-P-ig 9-17-ig

TELEFONLEXIKON

Került már olyan helyzetbe, hogy sürgősen fel kellett sorolnia mondjuk a világ hét csodáját, de egy sem jutott eszébe? A helyzet kellemetlen, és megoldás sem mindig adódik. Hacsak nem ugrik be telen: talán különleges tudakozó

Az ember fejében dobol a kérdés, ki is lehetett Lee Van Cliff, fogja a lexikont, lapoz, semmi. Másik lexikon, semmi. Míg egy jóakaró azt nem tanácsolja, hogy forduljon talán a különleges tudakozóhoz. Csak hogy a telefonkönyvben felsorolt lehetőségek közül leginkább a Közhatalmi Információs Szolgálat neve emlékeztet a keresett szolgáltatásra, így nincs más hátra, mint felhívni. Aztán mikor egy kedves fiatal hang a lehető legkimerítőbb, filmográfia is kiterjedő válasszal lát el bennünket közel két perc leforgása alatt, már nem is foglalkozunk a névcserevel, csak azon bosszankodunk, hogy eddig képesek voltunk lexikonokat bújni, holott elég lett volna a kagylót felemelni.
Sándor Ottóné, a Közhatalmi Információs Szolgálat vezetője azonban nem örül a tévedésnek, ők ugyanis nem azonosak a (volt) Különleges Tudakozóval. Az előbbi 1987 szeptemberében indult, az utóbbi 1990-ben megszűnt. Ami mégis összeköti őket, az a telefonszám, melyet a Matáv szolgáltatása megszűntével átadott a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtárnak.
„A hagyományos könyvtári

LAPZÁRTA

A Székely Mihály-emlékplakettet a nagy művész emlékére alapították, s először 1964-ben, Székely Mihály halálának évfordulóján adták át. Az idén március 27-én, az 33. alkalommal – talál új gazdára az emléklap. Szüle Tamás magánénekes vehette át a Magyar Állami Operaházban, amelynek 1979 óta tagja.

Örökóda

Művészek, politikusok fogadják örökbe a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár könyveit. Ösz óta támogatják így az intézményt. Három hónap alatt körülbelül háromszázezer forint gyűlt össze. Tegnap a zenei gyűjtemény kottáit és lemezeit fogadta örökbe Medveczky Ádám karmester, Pártay Lilla koreográfus, Rohonyi Anikó operanékes, Kassai István zongoraművész és Szüle Tamás operanékes. Hívták Torgyáné Cseh Máriát is, de nem ment. Hogy miért, nem tudni.
Medveczky Ádám a Pillangókisasszony és Rossini Stabat Materének partitúráját fogadta örökbe. Puccini operáját vezényelte ugyanis először, a Stabat Mater felvételére most készül. Száz forint a legalacsonyabb összeg, amennyiért a Szabó Ervin Könyvtár odaad egy könyvet, kottát vagy lemezt. Művészek, politikusok szerencsére ennek többszörösét fizetik. A kiválasztott műre egy öntápadós matrica kerül, rajta az örökbefogadó neve.

Foto: VÁRALJAI SZANDORA

● A politikusnok általi örökbe fogadások sora folytatódik a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár akadémiai keretében. Elsőként Korélnöke és Kisfalviné Ortutay Mária fog örökbe fogadni – ma délután, a Wencheim-palotában (Bp. VIII., ker., Szabó Ervin tér 1.) a főigazgatói titkárságn.
A be...
11. oldal

Uj MAGYARORSZÁG

VI. ÉVFOLYAM 16. KEDD POLGÁRI NAPILAP • ÁRA: 32 FORINT

Történelmi könyvtár pályázat

A Róvárosi Szabó Ervin Könyvtár pályázatot hirdet a honfoglalás 1100. évfordulójának alkalmából az iskolások és a diákok számára. Az emléklapok pályázatra a magyar történelemről szóló bármilyen vershez, regényhez, elbeszéléshöz készült illusztrációkat, a „Hazádnak légy hűve rendületlenül” elnevezésű pályázatra a FSZEK Kelenföldi Könyvtárába (XI. Etele u. 55.) Fridegig (XII. 22-ig) eljuttatni kell beküldeni (csb)

Dunai kontra Szekeres

Még mindig bizonytalanság az OMFB jövője körül. Környezeti kártékban is ellentmondásos az Országos Műszaki Felügyeleti Bizottság (OMFB) jóváhagyása. Míg az OMFB adatai szerint egyelőre az iparilag fejlett OECD-országokban átlagban a GDP 2-3 százalékát költöttek kutatásfejlesztésre. Ez az arány Magyarországon három évvel ezelőtt alig érte el a GDP 1 százalékát, azóta viszont ennél is alacsonyabba zuhant.
Cikkünk a 7. oldalon

A magyar miniszterelnök szemmel láthatóan jól mutat az emléklapok felvitelénél. A magyar miniszterelnök szemmel láthatóan jól mutat az emléklapok felvitelénél.

MEGKÉRDEZTÜK

...,hogy mit kell tudni az 1996. évi üdülési lehetőségekről

A Szabó Ervin Könyvtár a tavalyi gyakorlathoz hasonlóan nem foglalkozik üdültetéssel - mondja Vass Éva. Nem adunk beutalókat, és nem is bérelünk „saját” ingatlant a Balatonnál vagy a Velencei-tónál (ahogyan az a nyolcvanas évek végéig szokásban volt). Azon dolgozóinknak, akik pihenni, kikapcsolódni vagy üdülni vágyanak, csakúgy mint 1992 óta minden évben, idén is az üdültetési hivatalba kell elfáradniuk, ahol negyedévi váltásban válogathatnak a számukra kedvező beutalókból. Mindenfajta felvilágosítást a hivatal ad az érdeklődőknek. Ám ezúttal ne a Dózsa György úti épületben keressék az illetékeseket, ugyanis ők tavaly elköltöztek. Új székházuk a VII. kerület, Do-

hány utca 27. szám alatt található. Ha valaki nem személyesen szeretne felvilágosítást kérni, hívja fel a hivatal telefonszámát, a 342-8307-t. A KKDSZ-tagoknak a Puskin utca 4. szám alatti szakszervezeti központ is rendelkezésükre áll, ahol az üdülési csoportot kell keresni, s ők tájékoztatnak a fennálló lehetőségekről. Ez utóbbit azonban kizárólag a Közgyűjteményi és Közművelődési Dolgozók Szakszervezetének tagjai vehetik igénybe. A KKDSZ-központ száma: 118-8900.

Remélhetőleg ez elég információ mindenki számára, és sikerül egy kellemes nyaralást megszervezniük.

(a szerkesztőség)

SZEMÉLYI HÍREK

Új munkatárs(ak)

Timár Gyula gazdasági igazgatóhelyettes (Gazdasági főosztály),

Kálmán Júlia könyvtáros (Szerzeményezési és feldolgozó osztály).

Nyugdíjba vonulás

Horváth Ferencné Kötészeti osztályvezető.

Kilépő(k)

Kühl Zsuzsa könyvtáros (VI/2),

Magyar Katalin könyvtáros (III.ker.).

BICSKEI MÁRIA

1941 - 1996

EMLÉKEZÜNK

Ismét kevesebben vagyunk. Elment közülünk Bicskei Mária. Csendes volt, halk és nagyon beteg. Az élete volt a könyvtár. Tizenhárom nappal élte túl nyugdíjazását. Ha hamarabb elmegy nyugdíjba, talán hosszú évekkel meghosszabbíthatta volna életét. De Neki a könyvtár volt az élete. Egy saroképület Zugló déli részén, egy kis könyvtár nagyszerű állománnyal, sok olvasó, aki még ma is hiányolja. Egy könyvtáros életműve. Közénk tartozott, emlékezzünk...

g. z.

Pobori Ágnes felelős szerkesztő
Gujiczter Imréné, Havas Katalin,
Hucskóné Kovács Mária, Kapuvári Zsuzsa,
Szatmári Istvánné, Szecsei Lászlóné
Vargáné Vida Emília

Felelős kiadó: Kiss Jenő főigazgató

Megjelenik havonta
Ara: 10.- FT.
Előfizetési díj egy ére 120.-Ft
Készült a FSZEK sokszorosítójában
Táskaszám: 96/136
Eng. szám: III/UHB/30/1981
ISSN 0139-1914